

רב"ט רוזנברג יחיאל ("יוליוס")

2170695

בן חנה ואברהם

נולד ב- כ"ח אב תשי"ד 27.8.1954

התגייס לצה"ל ב- נובמבר 1972

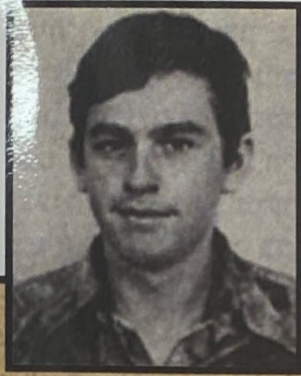
שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- י"ח תשרי תשל"ד 14.10.1973

בקרב ברמת הגולן.

רוזנברג יחיאל,

יחיאל (יוליוס), בן חנה ואברהם, נולד ביום כ"ח באב תשי"ד (27.8.1954) בבאר-שבע. הוא למד בבית-הספר "אחוה" בעיר, ולאחר שסיים את לימודיו עבד כמסגר מכני במפעלי ים המלח בסדום. בעודו ילד סייע הרבה לאביו במכירת דברי מאפה מעשי ידיו, ובשנות לימודיו האחרונות עבד כמסגר מכני במפעלים שונים. יחיאל היה גבה-קומה וגופו מוצק, חובב ספורט ונלהב בעיקר למשחק הכדור-יד. כן הרבה לטייל ברגל וברכב, ברחבי הנגב ובאתרים השונים שבו. מטבעו היה שקט, צנוע ונחבא אל הכלים. מעודו לא עלב בחבר והיה אהוב על כל מכריו. על אף כוחו הרב, נהג בכל אדם בעדינות רבה, באדיבות ובנועם הליכות. אופטימי היה וחיכן ורוחו טובה עליו תמיד. חבריו אהבו לשוחח עמו ולהקשיב לדבריו, שהצטיינו בהיגיון ובטעם. הם כיבדוהו מאוד על שהיה דובר אמת, גלוי-לב, ישר ובעל-מצפון. הכל ידעו שהוא נאה דורש ונאה מקיים, כן והגון, ורגיש מאוד למעשי עוולה. הוא לא היה ברון, נהג בפשטות והיה שמח בחלקו.

והוצב לחיל הרגלים. לאחר 1972 יחיאל גויס לצה"ל בתחילת נובמבר הטירונות השתלם בקורס חבלנים. ביחידתו נחשב חייל טוב, ממושמע וצייתן, שמילא כל משימה שהוטלה עליו, לשביעות רצון מפקדיו. לחבריו שימש דוגמה בכושר סבילותו הרב, והרבה לסייע להם במסעות המפרכים ובאימונים הקשים. תמיד השתדל שלא להדאיג את הוריו והרבה לכתוב מכתבים הביתה, אך מיעט לספר על קורותיו בצבא, כדי שלא לעורר בלבם חששות לשלומם. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים נשלח עם יחידתו לחזית ברמת הגולן. ביום י"ח בתשרי תשל"ד (14.10.1973) נפל יחיאל בקרב והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בבאר-שבע. השאיר אחריו הורים, שני אחים ושתי אחיות. לאחר נפלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "יחיאל לחם בחוד הכות הפורץ אל מערך כוחות האויב. הוא מילא היטב את תפקידו תחת אש, והיה אהוד על חבריו ועל מפקדיו בפלוגה".

גדוד "ברק" (12)

מלחמת יום הכיפורים

רקע

חטיבת גולני ערב מלחמת יום הכיפורים (אוקטובר 1973)
בחדשי החורף ובחדשי הקיץ של שנת 1973 המשיכו חיילי חטיבת גולני בשגרת אימונים ובפעילות מבצעית. באפריל 1973 קיבל המודיעין הישראלי התרעות רבות על היערכות הצבא המצרי למלחמה, שנועדה לפרוץ באמצע מאי 1973. גם הפעם העריכו ראש אמ"ן ועחריו כי ה"סבירות למלחמה נמוכה". לעומתם העריך ראש המוסד, כי קיים חשש סביר למלחמה. שר הבטחון וחרמטב"ל לא קיבלו את הערכת אמ"ן, והורו להתכונן למלחמה במסגרת "כוננות כחול-לבן". חיילי המערך חסדיר של צה"ל ובכללם לוחמי גולני נכנסו לכוננות והחלו בפעולות שונות לחיזוק כושר הלחימה וההגנה. בחדש אוגוסט 1973 בוטלה "כוננות כחול-לבן", הוחלט לקצר את משך השירות בצה"ל ובוצעו חילופים במטכ"ל ובפיקוד הבכיר. חטיבת גולני החלה בהכנות נמרצות לקראת כנס גדול בפארק הירקון בת"א, בו אמורים היו להשתתף כל יוצאי חטיבת גולני ב-25 שנות קיומה (1948-1973) כחטיבה סדירה ולוחמת. הכנס נקבע לחול המועד סוכות תשל"ד (10.10.73), והסמח"ט סא"ל רובקה אליעז ניצח בחדשים אוגוסט-ספטמבר 1973 על ההכנות לכנס.

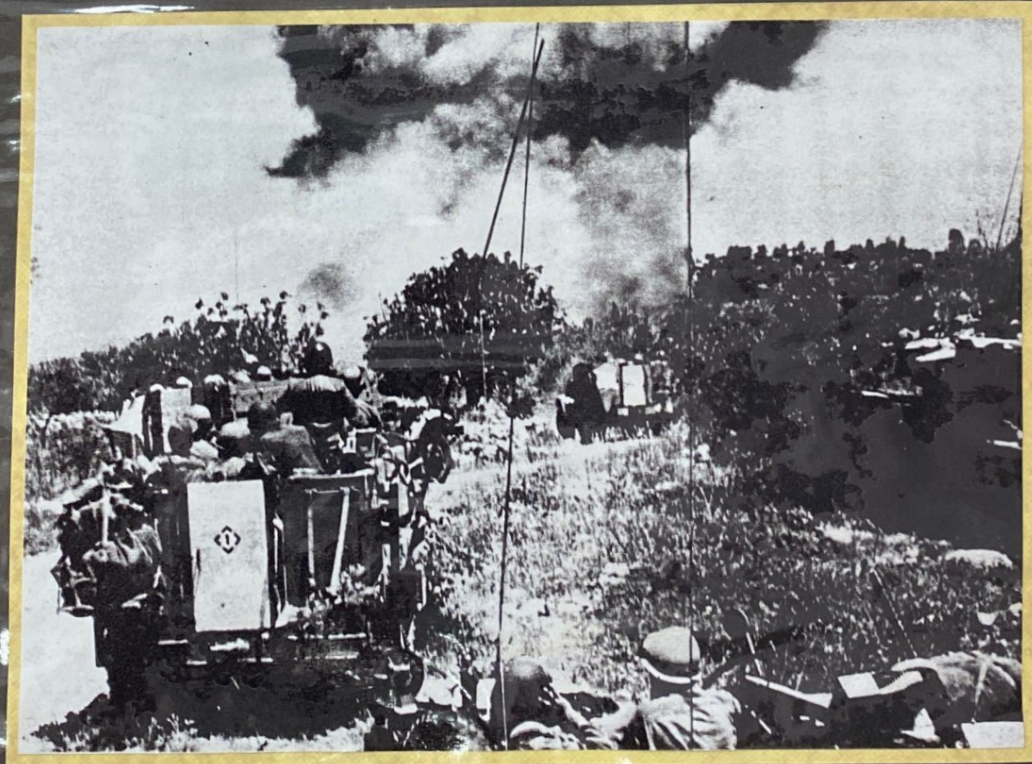

היערכות כוחותינו ברמת הגולן (6 באוקטובר 1973)

לוחמי גדוד "גדעון" לא עמדו לבדם במערכה בגיזרה הצפונית של רמת הגולן בצחרי שבת ה-6 באוקטובר 1973, משפצת בהפתע מוחלטת מלחמת יום הכיפורים. לצידם ב"קו הראשון" בקו הגולן היו הטנקיסטים של גדוד "סער" של חטיבת השריון "ברק" מפקדו וצמודים - מחלקת טנקים ליד כל מוצב. מאחוריהם, ב"קו השני" של הגיזרה הצפונית, היו מרוכזים שאר לוחמי החטיבה בריכוזים גדודיים ביער מסעדה, ולא הרחק מהם באזור פתחת קוניטין. חרמונית-גולן חנו בריכוזים גדודיים לוחמי חטיבת השריון 7, בפיקוד אל"ם אפרודי ("יאנוש") בן-גל, בדרך כלל (החל משנת 1972) היתה רמת הגולן באחריותה של מפקדת מרחב הגולן (חטמ"ד "גולן"); במוצבי ה"קו הסגול" החזיקו כוחות של גדודי חי"ר מילואים, ורק בגלל המתיחות הרבה, ריכוזי הכוחות של הצבא הקווי ומצב הפונויה הגבוהה, הוחלפו גדודי חי"ר מילואים אלו בספטמבר 1973 בגדודי חי"ר סדירים: גדוד "גדעון" של חטיבת גולני בגיזרה הצפונית, וגדודי נח"ל מוצנח במוצבי

הגיזרה הדרומית. יחד עמם נפרסו בהתאמה גדודי הטנקים "סגור" בגיזרה הצפונית, וגדוד הטנקים "סופה" בגיזרה הדרומית. מפקדת חטיבת "ברק", וכמוה גם מפקדות החטמ"ד ומפקדת האוגדה היו במחנות נח,

קרב ההבקעה מחזית הצפון (11 עד 24 באוקטובר 1973)

ב-11 באוקטובר 1973, בהמשך להתקפת הנגד שהביאה את צה"ל לשליטה מלאה על כל רמת הגולן (8 עד 10 באוקטובר 1973), פתחו כוחות פיקוד צפון בקרב הבקעה גדול לשטח סוריה. היה זה "מאמץ עיקרי" של צה"ל פחות הצפון, שנועד לפתוח שלב חדש במלחמה וכפיית הפסקת אש על סוריה. לאחר ריכוך אווירי וארטילרי כבד על הקו הסורי הקדמי פוצעה התקפה דראוגדתית מדורגת. ראשונה הבקיעה אוגדת רפאל איתן עם לוחמי חטיבת גולני ועם לוחמי חטיבה 7 בפיקוד ג'ובת אל-ח'שב - מזרעת בית ג'ן. מיד אחריה הבקיעה אוגדת דן לנך בגזרת ח'ר ארנבה, על הכביש הראשי (ציר "אמריקה") לכיוון דמשק.

קרב ההבקעה ארך יומיים (11-12 באוקטובר 1973), ובמהלכו הובקע המערך הסורי ונכבש שטח גדול עד קו מזרעת בית ג'ן - תל-א-שמס - תל-ענתר - כוחות אוגדת איתן עקדו להמשיך בתנופה לעבר מערכי סעסע, וכוחות אוגדת לנך היו בתנועה לעבר מחנות בנבר, אך המשך התקיפה בוטל בגלל הופעת כוח שריון עירקי באגף הדרומי של כוחותינו.

הופעת חילות המשלוח העירקים והירדנים בגזרת תל-ענתר - כפתה על כוחותינו היעדרות מחודשת. אוגדת לנך תוגברה בחטיבת השריון 205 בפיקוד יוסי פלד ונערכה לבלימת העירקים, שקיבלו סיוע אווירי וארטילרי סורי. ב-13 באוקטובר התפתח קרב יזום ע"י כוחותינו, והכוח העירקי שפג אבידות כבדות. באותו יום הופסקה גם התקדמות אוגדת איתן לעומק השטח הסורי, וחיילי גולני נערכו עם כוחות שריון קטנים במקומות שולטים בגזרת סעסע-מזרעת בית ג'ן, לבלימת התקפות נגד צפויות.

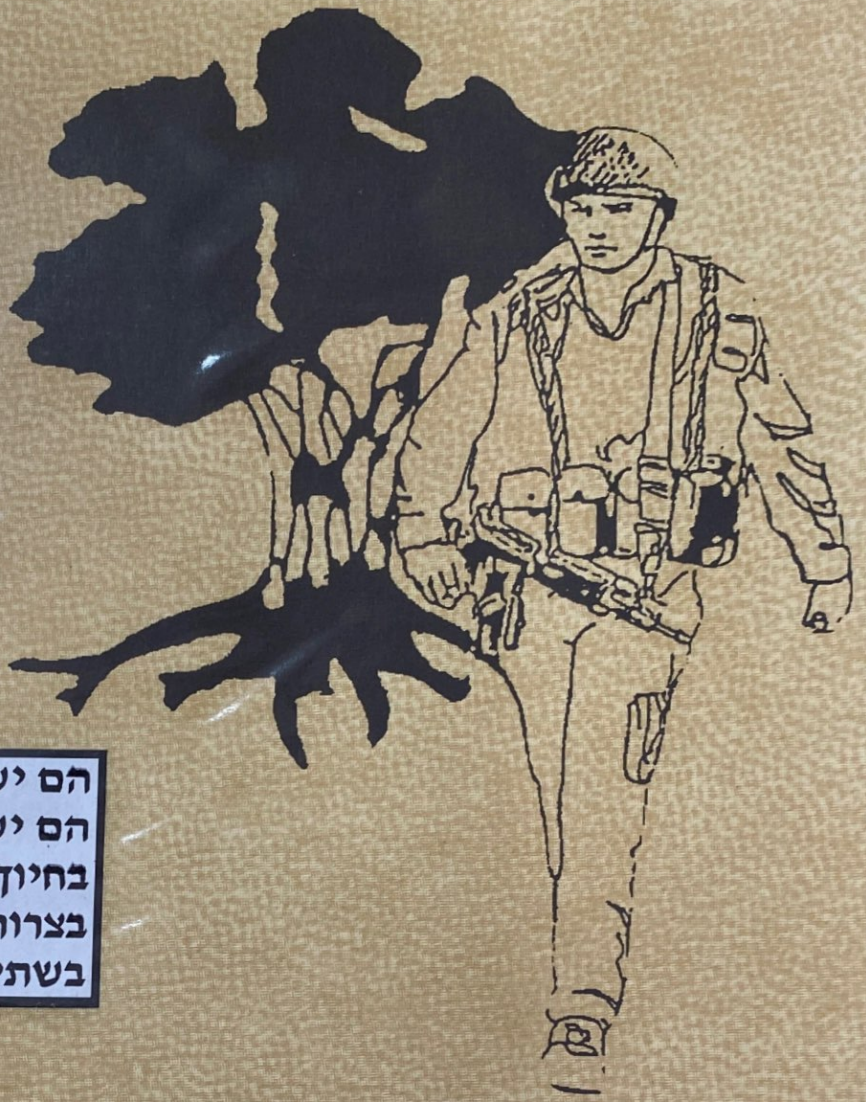
במשך שבוע ימים (14 עד 21 באוקטובר 1973) נערכו קרבות מקומיים בגזרות שונות של "המובלעת הסורית". כל התקפות הנגד של הסורים (בגזרת מזרעת בית ג'ן) ושל העירקים והירדנים בדרום "המובלעת" נהדפו. יתרה מזאת, כוחות מאוגדת לנך הרחיבו את שליטתם ע"י כיבוש התילים ענתר ועלקיה, ואח"כ נכבשו שטחי מפתח נוספים

להגנת "המובלעת", תל-א-שמס (12-14 באוקטובר 1973) ואום-בטנה (19 באוקטובר 1973). חיילי גולני המשיכו להחזיק במזרעת בית ג'ן, בגזרת חדר, בתל-אחמר, ובצומת חדר. גדוד הטירונים שהה בכפר חרפא בלב "המובלעת הסורית".

אלה שקמו מול אש
אלה שרצו בראש
כל שהיו ואינם -
עוד ישנם.

הם ישנם בליבם של כולם
הם ישנם ויהיו לעולם
בחיוך הנפלא
בצרורות המקלע
בשתיקה ובבכי החם.

שום זיכרון לא יסלח
שום שיכחה לא תמחוק
שום אהבה לא תגליד עם הזמן.

אלה שכאן לא ידעו שוב
אם לשתוק או לצעוק,
רק השתיקות צועקות מעצמן
הם ישנם בליבם של כולם
הם ישנם ויהיו לעולם
בחיוך הנפלא,
בצרורות המקלע
בשתיקה ובבכי החם.

עיר הולדתו באר שבע

באר שבע היא עיר במחוז הדרום. היא העיר השביעית באוכלוסייתה במדינת ישראל, והשנייה בשטחה. העיר שוכנת בצפון הנגב, ומכונה בשם "בירת הנגב" בשל היותה העיר המרכזית והגדולה ביותר באזור.

שטח השיפוט של באר שבע הוא השני בגודלו בישראל - 117,500 דונם (אחרי ירושלים). בעיר נמצאים אוניברסיטת בן-גוריון, בית החולים סורוקה, תיאטרון באר שבע, הסינפונייטה הישראלית באר שבע, בית משפט מחוזי, השוק הבדואי ואנדרטת הטיבת הנגב של הפסל דני קרוון.

בית ספר בו הוא למד

אחוזה באר שבע

פגשתי אותו בלב המדבר.
יפה שקיעת-שמש ללב עצוב.
ציירתי לו עץ וכבשה על נייר,
והוא הבטיח לי שישוב.
הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח.
כל שושניו חזן קוצים כעת
וליבו הקטן יקפא כקרח.
ואם אי-מעם תגיעו לכאן
תדעו, שכאן הוא חרש צנח.
קול הנפילה מעולם לא נשמע
בגלל החול הרך.

והיה אם יופיע שם ילד קטן
שפניו שותקות ושיער לו זהוב,
תדעו שזה הוא - הושיטו לו יד
ולטפו את אבק-המדבר מעיניו.
חסד קטן עימי תעשו:
כתבו נא מהר לכל אמהותינו,
הנסיך הקטן הנה חזר אלינו.
הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח:
כל שושניו מתייפחות כעת,
כי ליבו הקטן קפא כקרח.

זכור

